

KĘDYKOLWIEK (23) *pron*

Pisownia łączna [w tym: kędymkolwiek (1), kędyćkolwiek (1), kędysiękolwiek (1)] (16), *rozłączna* [W tym: kędy się kolwiek (5), kędyby się kolwiek(1)] (7)

-ę- (20), -ą- (3)

o oraz e jasne.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XIX w.

Zaimek przysłówkowy (23) :

1. Wskazuje na *jakiokolwiek*, bliżej nie określone miejsce: *gdziekolwiek*, *gdzieś*; *alicubi*, *quoviscunque loco*, *ubicunque*, *ubi ubi* Cn (12) :

A. *Nieokreślony*; występuje jako *okolicznik w zdaniu* [w tym: w połączeniu z *dodstkowym* (jednym lub więcej) *okolicznikiem miejsca* (2)] (5) : Tho przidal o Vlczę yfch go vlka namawyal przed domem v organifcziney aby skrzyną vilupyl kądikolwyek *LibMal* 1547/125v; iuż kędykolwiek może być poiman. *GroicPorz* r2; A ieflibyś théz Sadzawki chciał mieć kędykolwiek ná Zródlech *Strum* N4v; *CzechRozm* 268v.

Zestawienie: »kędy kolwiek indzie« (1): yżeby dziatki fwoie álbo na przedmieściach/ álbo kędykolwiek indzie v przyrodzonych/ álbo dobrych prziyacioł wychowywali *KwiatKsiąż* Ev.

B. *Względny*; wprowadza *zdanie okolicznikowe miejsca* [w tym: w połączeniu z *okolicznikiem miejsca ze zdania nadrzędnego* (1); w *interpozycji* (3), w *antepozycji* (2), w *postpozycji* (2)] (7) : A ná Wioinę fkoro lody zgina/ y pogody náftaná/ Spuść/ rozładźze Piątники do Stávów/ kędykolwiek rozumiełz. *Strum* P2v; *NiemObr* 50; Wilcy też tego dowiedziawfzy fię y podftrzegłzy że o ich fkurę idzie/ ohełłali fię też/ áby wfzyfcy (*kust*) kędy- (-) kędykolwiek byli/ fchodźili fię ná iedno mieyfce pod lás *CzahTr* D3v.

Połączenia »kędy kolwiek ... wszędy« (1): Kędymkolwiek był/ wfzędzy mi powiedano o tey fwey woli Polfkiey *GórnRozm* A3v.

a. *Z odcieniem czasowym i warunkowym*: *wszędzie i zawsze*, *przy każdej okazji*, *ilekroć*, *kiedykolwiek*, *jeżeli tylko* (3) : Infchych rzeczy kthorich nyepomny wyelye kradall, kádi fzyą kolwyek mogł dorwacz *LibMal* 1547/137, 1546/121; A inne wfzytkie/ ktorzy od przednieyfzey fuccesfyyey (rozumiey kościoła Rzymfkiego) odftępuią/ kędy fię kolwiek zgromadzaią/ mamy mieć zá podefzrzáne *WujNT* 349.

2. Wskazuje na *jakikolwiek*, bliżej nie określony kierunek lub cel: *dokądkolwiek*, *dokądś*; *względny*; *quocumque* *Vulg* (7) :

a. *Wprowadza zdanie okolicznikowe miejsca* [w *postpozycji* (4), w *antepozycji* (2); „*kędybykolwiek*” (1)] (6) : kędyby fie kolwyek obrocił myáto zapáfu yákyego rzemyęflo mu będzie. *GliczKsiąż* G6v; *NiemObr* 50; Cić násláduią Báránká/ kędykolwiek idzie *WerKaz* 293; Z méy ftrony boday wfzyftko dobre miałá/ Kędy fye kolwiek będziefz obracála. *KochPieś* 7; ábyście wy mnie przeprowádźili / kędykolwiek poydę. *WujNT* 1.Cor 16/6, s. 872.

b. *Wprowadza zdanie przydawkowe* (1) : Y záганиáli lud Izráelſki do iáfkiń kędy fię kolwiek vćiekáli czáfu wygnánia. *BibRadz* 1.Mach 1/56.

3. Wskazuje na jakiegokolwiek, bliżej nie określone miejsce charakteryzujące przebieg odbywanej drogi lub na sposób osiągnięcia celu: *którędykolwiek, którądyś, przez coś, czymś; aliqua, qualibet Mącz; utcunque Cn (3)* :

A. Nieokreślony; występuje jako okolicznik miejsca w zdaniu [w połączeniu z innym okolicznikiem miejsca] (1) :

Zestawienie: »kędykolwiek inędy« (1): Nad tho iestli fie brzemienna bogi nieprześpieczności [...] / z wydymania łtolcza, cieczenia krwie, chocia nosem, albo kędykolwiek inędi, Tedy radzę w tey rzeczy ku lekarzom fie mieć *FalZioł V 32*.

** Bez wystarczającego kontekstu (2) : *Aliqua, Kędykolwiek. Mącz 6d; Qualibet perambula aedes oppido tanquam tuas, Kędićkolwiek fie yedno podoba. Mącz 337b.*

4. Wskazuje na jakiegokolwiek, bliżej nie określone miejsce stanowiące punkt wyjścia: *skądkkolwiek, skądś; nieokreślony; występuje jako okolicznik miejsca w zdaniu (1)* : *Evolere alicunde argentum sibi per translationem, Dośćć kędy kolwiek pieniędzy. Mącz 507a.*

Synonimy: *gdziekolwiek, gdziekolwiek.*

Cf **KĘDYKOLE, KĘDYKOLI, KĘDYKOLWIE, KĘDYŻKOLWIEK**

ZZa